

חוק להארכת תוקף של תקנות-שעת-חירום (עבירות תנוצה – דין חילימ), תש"ט–1959 [גוסח משולב]*

1. תקפן של תקנות-שעת-חירום (UBEIROTH TANOUA – DIN HILIM) תש"ט–1949¹ (להלן – התקנות). בנוסח המשולב הנוכחי בתוספת מוארך בוה עד שתפקידם הכרזה של הכנסת בהתאם לסעיף 9(ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח–1948², כי חדל מצב החירום להתקיים.

הארכת תוקף

תומפה

1. (א) בתקנות אלה –
"חוק השיפוט הצבאי" – חוק השיפוט הצבאי, תשט"ו–1955³;
"חייב" – כמשמעותו בסעיף 1 לחוק השיפוט הצבאי, או אדם שאותו חוק חל עליו על פי פסקאות (2) ו–(3) לסעיף 8 שבו;
"UBEIROTH TANOUA" –

- (1) עבירה לפי פקודת התעבורה⁴, או לפי תקנות שהותקנו על פייה, או לפי חוק אחר הנוגע לתנוצה בדרכיהם, שחייב יכול להיות עלייה בכית דין צבאי על פי הטעיפים 14 או 15 לחוק השיפוט הצבאי;
(2) עבירה לפי סעיף 133 לחוק השיפוט הצבאי, שנעבירה על ידי אידיקום הוראה מהפקודות המינויים באותו סעיף, או על ידי התרשלות בקיומה, והכל במידה שההוראה נוגעת לכלי רכב או להסדר התחכורה הצבאית או לתנוצה בדרכיהם.
(ב) בתקנות אלה תהיה לכל מונח המשמעו שגינה לו בחוק השיפוט הצבאי, אם אין משמעות אחרת נובעת מנוסח הכתוב.

2. יוקמו בצבא בת דין לעבירות תנוצה.
(א) ראש המטה ימנה מבין החיללים שופטי תנוצה לצורך תקנות אלה.
(ב) ראש המטה ימנה מבין החיללים דינים לצורך תקנות אלה.
3. בית דין לעבירות תנוצה הם שניים:
(1) בית דין של שלושה, שבו ישבו בדיון שופט תנוצה כאב בית הדין ושני דינים;
(2) בית דין של דין יחיד שבו ישב בדיון שופט תנוצה.
(ב) ראש המטה יקבע את הרכבו של כל בית דין לעבירות תנוצה ואת מקום מושבו.
4. (א) בית דין לעבירות תנוצה יהיה מוסמך לשפט כל חייב, ללא הבדל דרגה, על כל עבירות תנוצה שנבערתה בכל מקום שהוא אחורי שהותקנו תקנות אלה.

* מתרפסם על רדי שור ממשפטים, לפי סעיף 16(א) לפקודת סדרי השלטון וחתמשפט, תש"ח–1948; עיר תש"ח, תומ' א' מס' 2, עמ' 1; ס"ח 155. תש"י, עמ' 126.
1 ס"ח 4, תש"ט, עמ' 7; ס"ח 11, תש"ט, עמ' 45; ס"ח 30, תש"י, עמ' 36; ס"ח 105, תש"יב, עמ' 280; ס"ח 141, תש"ה, עמ' 53; ס"ח 194, תש"ט, עמ' 17; ס"ח 215, תש"ג, עמ' 34; ס"ח 249, תש"ח, עמ' 102.
2 עיר תש"ה, וומ' א' מס' 2, עמ' 1.
3 ס"ח 189, תש"ט, עמ' 163.
4 חוקי א"י כרך ב, טרק קב"ה, עמ' 1271.

(ב) אדם שהיות חיליל וחולל מהיות חיליל, וכן אדם הנמנה עם כוחות המילואים של הצבא, שעברו עבירות תגועה בזמן שירותם בצבא, יהיה בית דין לעבירות תגועה מוסמך לשפטם על עבירה זו ואותם התנאים והסיגים שבית דין צבאי על פי הטעיפים 4, 6 או 12 לחוק השיפוט הצבאי מוסמך לשפטם עליה.

6. בית דין לעבירות תגועה מוסמך להטיל על עבירות תגועה את העונשים שבית דין צבאי מהווים מוסמך על פי חוק השיפוט הצבאי להטילם על אותן העבירות, ונוסף עליהם, או במקום, מוסמך בית דין לעבירות תגועה להטיל אחד משני העונשים הבאים או שניהם:
(1) שלילת זכות להציג כלי רכב, בין צבאי לבין אחר, לתקופה שבית הדין יקבע;
(2) הורדה בדרגה או שלילחה;
- ואולם בית דין של דין יחיד לא יכול להטיל אלא עונש מאמר ששים يوم או קנס חמישים לירודת, או עונש מן העונשים המשמעתיים המנוונים בסעיף 22 לחוק השיפוט הצבאי; וכן נוסף על עונשים אלה, או במקום — שלילת זכות להציג כלי רכב, בין צבאי ובין אחר, לתקופה שאינה עולה על שתי שנים.
7. לבית דין לעבירות תגועה תהיה הסמכות הנתונה לבית הדין הצבאי בסעיף 35 לחוק השיפוט הצבאי, והסעיפים 36 ו-37 לחוק השיפוט הצבאי יחולו בדין פנוי, בשינויים המחויבים לפני העניין.
8. (א) פסק דין של חיוב שנייתן על ידי בית דין של שלושה הוא סופי, אינו טעון אישור ואיינו ניתן לערעור.
(ב) פסק דין של חיוב שנייתן על ידי בית דין של שלושה טעון אישור מאות ראש המטה, ראש המטה יוכל לאשר את פסק הדין, או לאשר את החיוב ולהקל בעונש, או לבטל את פסק הדין.
- (ג) פסק דין של חיוב שנייתן על ידי שר ביטחון והוא סופי ואיינו ניתן לערעור.
(ד) פסק דין של חיוב שנייתן על ידי בית הדין של שלושה יוצאה אל הפוועל מיד לאחר נתיבתו, מלבד אם בית הדין או ראש המטה ציווה לעכבר את ההוצאה לפועל של פסק הדין עד לאישורו.
9. פסק דין שנייתן על ידי בית דין של דין יחיד הוא סופי, אינו טעון אישור ואיינו ניתן לערעור.
10. פסק דין של בית דין לעבירות תגועה, דיןנו כדין פסק דין שנייתן על פי חוק השיפוט הצבאי בכל הנוגע להצאתו לפועל.
11. (א) סדרי הדין בבית דין לעבירות תגועה, במידה שלא נקבעו בתקנות אלה, יהיו כסדרי הדין הנהוגים בבית דין צבאי מהווים על פי חוק השיפוט הצבאי, בשינויים המחויבים לפני העניין.
(ב) בית דין לעבירות תגועה רשאי לדון שלא בגיןות הנאים אם לא התייצב למשפט והוכיח לבית הדין כי הזמן כדין וכי לפני תחילת הדיון לא הוכיח את אי-נכחותו להגנת דעתו של בית דין.
(ג) החלטת בית הדין לדון שלא בגיןות הנאים ונימוקיה יירשם בפרוטוקול.
12. מי שנדון על ידי בית דין של דין יחיד רשאי ראש המטה למוחל לו את העונש שהוטל עליו או חלק منه העונש, או להחליפו את העונש שהוטל עליו בעונש קל יותר.

13. (א) לבית דין לעבירות חנואה יהו הסמכויות הנוגנות לבית דין צבאי על פי סעיף 331 לחוק השיפוט הצבאי.
- (ב) הסעיפים 521–531 לחוק השיפוט הצבאי יחולו על הזמנת עדים על ידי בית דין לעבירות חנואה, בשינויים המוחייבים לפי העניין.

דינוראות

14. (א) בית דין לעבירות חנואה רשאי לקבל קריאה מטעם התביעה הودעה בכתב של אדם שאינו מופיע עד בבית הדין, אם נראה מתווך החודעה שהוא חתום על ידי בעל הודעה ושוחתמו אושורה על ידי שוטר, שוטר צבאי או חיל בדרגת סמל או בדרגה גבוהה הימנה; ואולם בית הדין לא יוכל קריאה הודעה כאמור.

(1) אם הנאשם דורש שבעל הודעה יופיע עד בבית הדין, או

- (2) אם בית הדין סבור כי לשם עשיית משפט צדק רצוי שבעל הודעה יופיע עד כתב בית הדין.

- (ב) בית הדין חייב, מיד לאחר שנתקחש על ידי החובע לקבל קריאה הודעה בכתב כאמור בתקנת משנה (א), להודיעו לנאים שהוא זכאי לדרוש שבעל הודעה יופיע עד כתב בית דין.

- (ג) הוגש לבית דין טופס של פקודות המטה הכללי, ישמש הטופס ראייה חותכת על תכנן.

- (ד) הוגש לבית דין העתק מפקודות-קבוע של כל יחידת צבא, או העתק מפנקם, מיומן או מרישום אחר המנוח בכל יחידת צבא על פי פקודת המטה הכללי או על פי פקודת מפקד היחידה, ונראה מתווך העתק שהוא מאושר בהעתיק נוכן על ידי מפקד היחידה – ישמש ההעתיק ראייה חותכת על חכנו; ואולם בית הדין יהיה רשאי, לפי שיקול דעתו, לא לקבל קריאה העתק שהוגש כאמור.

15. בבית דין לעבירות חנואה רואים לעניין סעיף 8 לפקודת החוק הפלילי,⁴ את כל המקורות המנויים בסעיף 133 לחוק השיפוט הצבאי, כאילו הם דין.

דין פקורות

16. (א) החובע הצבאי הראשי רשאי למנות חיללים להיות טובעים בפני בית דין לעבירות חנואה.

טכניות טוביעים
צבאים

- (ב) חיל שנחמנה כאמור, סמכיותו בפני כל בית דין לעבירות חנואה – בסמ"ז כוויות טובע צבאי על פי סעיף 181 (ב) לחוק השיפוט הצבאי.

17. (א) בית דין של דין יחיד יכול בכל עת, לפני מתן פטק הדין, להעביר את הדין לבית דין של שלושה.

העברות דין

- (ב) חיל שהובא לדין בפני בית דין של דין יחיד זכאי, לאחר שהוקרא לו כתוב אישום ולפני שענה לאשמה, לבקש שדינו יועבר לבית דין של שלושה, וдинו יועבר כאמור. בית דין חייב, מיד לאחר הקראת כתוב אישום, להודיעו לנאים על הזכות הנוגנה לוטרי תקנת משנה זו.

18. ראש המטה יכול להעביר או לאחרים את הסמכויות הנוגנות לו על פי תקנות אלה, כולם או מקצתן, חזץ מן הסמכות הבוגנה לו על פי תקנה 3 וחוץ מהסמכות לבטל, לפי תקנה 8 (ב), פטandan של חיוב שניין על ידי בית דין של שלושה.

העברות טכניות
ראש מטה

⁴ ע"ר 1936, ח' 1 מס' 652, ע' 263.

19. (א) אין תקנות אלה באוות לגורוע מן הסמכויות הנantonות על פי החוק לבתי המשפט האזרחיים; ואולם בשום פנים לא ישא חיל באחריות פלילית יותר מפעם אחת על אותה עכירה.

(ב) אין תקנות אלה באוות לגורוע מן הסמכויות הנantonות על פי חוק השיפוט הצבאי, לבתי הדין הצבאיים ולקציני השיפוט הפעלים על פי חוק השיפוט הצבאי; ואולם משหוגש לבית דין לעבירות תנוועה כתוב אישום נגד חיל על עבירה תנוועה, אין להביאו לדין על אותה עכירה בפני בית הדין הפועל על פי חוק השיפוט הצבאי.

20. לתקנות אלה ייקרא "תקנות-שעת-תירום (עבירות תנוועה – דין תילים)", תש"ט – שם 1949.

י"ח בתמזה תש"ט (24 ביולי 1959)

פנחס רוזן
שר המשפטים

